

אמר המאירי שלש משלים משלו חכמים באשה החדרה עליה והפרודור דם החדר טמא, והוא המקור, ודם העליה טהור, והפרודור יש בו מקום טהור שיש לתלותו שבא מן העליה ויש בו מקום טומאה שחזקתו מן המקור, וציוור בנינם הוא שהחדר הוא חלל הרחם שהולד נוצר בו ודם נדה וזיבה יוצא ממנו והוא המקור ונקרא חדר מפני שהוא פנימי מכלן, והפרודור הוא צואר הרחם והוא מקום ארוך שראשו מתכווץ בשעת העבור שלא יפול הולד ובשעת לידה הוא נפתח הרבה והוא שהאצבע נכנס לתוכו בשעת גמר ביאה, ר"ל בהכנסת כל האבר, ואף זה לא שיגיע לראש הפרודור העליון אלא רחוק ממנו לפי האצבע, וקורין אותו פרודור אם מצד שהוא לפני החדר אם מצד שעד כאן הגיע תכלית שכר החושק, והחדר מוטה לצד אחוריו מעט ומתאלכסן ראשו התחתון כנגד פניו, והפרודור מוטה לצד פניה ומתאלכסן ראשו העליון כנגד... עד שגגו של ראש החדר התחתון נכוחי לקרקעו של ראש פרודור העליון, וסמוך לו וביניהם מקום הנקרא עליה ששם שני ביציה של אשה ושכבת הזרע מתבשל לשם בשבילין שבה ועומד באלכסון ראשו הפנימי לחדר וראשו החיצון לפרודור למעלה מאמצעית הפרודור, ונקב פתוח מעליה לפרודור ששכבת הזרע נכנס דרך בה מפרודור לעליה להתבשל בתוכו, ודם היוצא מן החדר לפרודור יוצא דרך עורקים שמן החדר לפרודור למעלה מן הלול ושחת משם ויורד בכל הפרודור ויוצא חוצה לו, ומה שנשאר מן הפרודור למעלה מנקב העליה נקרא מן הלול ולפנים ומה שהוא ממנו למטה מן הנקב נקרא מן הלול ולחוץ, וברוב בני אדם האצבע מגיע עד נקב הלול, ויש בעליה עורקים שמתבקעים לפעמים ומצד הבקוע נוול ממנו לפרודור והוא דם טהור כדי שמרעיפת הגידין, והפרודור אין לו דמים מצד עצמו אלא שדמי החדר יוצאין בו דרך העורקים, וכן כשיארע בקוע בעליה יוצא דם הבקוע דרך שם, ודם החדר כלו טמא חוץ מדם הלידה שהתורה טהרתו מכלום ודם הקושי שטיהרתו מדין זיבה, ודם העליה היוצא מצד עצמו טהור שדם מכה הוא, ודם הנמצא בפרודור, כל שנמצא מן הלול ולפנים טמא שבדאי רעיפת הלול אינו הולך לאחור אלא דם החדר הוא שיצא שם דרך עורקים שביניהם וחיבין עליו על ביאת מקדש ושורפין עליה את התרומה, ואע"פ שאפשר שבקפיצת האשה חזר הדם לאחוריו ומן העליה יצא, מכל מקום רוב דמים הנמצאים כאן מן החדר הם והילכך חזקתו מן המקור, ולא סוף דבר כשנמצא בקרקע הפרודור הסמוך לאחוריה שהוא הצד הסמוך לחדר אלא אפילו נמצא בגג הפרודור והוא הצד שלפניה שהוא רחוק מן החדר אין מספקין בו בכך אלא ודאי מן החדר הוא, נמצא בפרודור מן הלול ולחוץ אפשר שבא מן החדר ואפשר שבא מן העליה, ואע"פ שכשבא מן החדר ברוב הפעמים אינו מתעכב מן הלול ולחוץ אפשר שבשחיית ששחת נתעכב לשם ולפיכך אין שורפין עליה אלא חולין, ובזמן הזה כל שנמצא בפרודור טמא בין מן הלול ולפנים בין מן הלול ולחוץ.

זהו ביאור המשנה ופסק שלה, ובביאורה אתה מבין מה שבא בסוגיא בביאור תכונת בניני האיברים, ואע"פ שאין דברינו מסכימים עמהם מכל וכל ולא עם דברי המפרשים כך הסכמתי בו עם קצת חכמי הרפואה הבקיאיים בנתוח האיברים וציוורם, ושאר דברים שנכנסו תחתיה בגמרא אלו הן.